

**Витяг з Доповіді Державного департаменту США про торгівлю людьми
від 12 червня 2007 р.**

УКРАЇНА (КОНТРОЛЬНИЙ СПИСОК ДРУГОЇ ГРУПИ)

Україна є країною походження, транзиту та призначення для чоловіків, жінок та дітей, які вивозяться за кордон з метою комерційної сексуальної експлуатації та примусової праці. З метою сексуальної експлуатації українських жінок перевозять до Росії, Польщі, Туреччини, Об'єднаних Арабських Еміратів, Лівану, Чехії, Італії, Португалії, Німеччини, Австрії, Кіпру, Греції, Сербії, Чорногорії, Іспанії, Угорщини та Ізраїлю. Жінки з країн Центральної Азії, таких як Узбекистан та Киргизстан, проїжджають територією України на шляху до Європи, куди їх везуть для комерційної сексуальної експлуатації. Хоча і немає достовірної статистики, Україна також може бути країною призначення для жителів колишніх радянських республік, яких привозять з метою експлуатації їхньої праці та проституції. Крім того, існує торгівля людьми і в межах країни; чоловіків та жінок продають в межах країни з метою трудової експлуатації у сільському господарстві, сфері послуг, для примусового жебракування, а також комерційної сексуальної експлуатації. Діти з України стають жертвами торгівлі людьми як в межах країни, так і за кордоном, і використовуються для комерційної сексуальної експлуатації, примусового жебрацтва, та рабської праці у сільському господарстві.

Влада України не повною мірою дотримується мінімальних стандартів щодо викоринення торгівлі людьми, проте вона докладє до цього великих зусиль. Україна була включена до контрольного списку другої групи, тому що минулого року вона не змогла продемонструвати активізацію зусиль по боротьбі з торгівлею людьми, особливо у галузі покарання засуджених торгівців людьми. Так, минулого року українські суди призначили багатьом торгівцям людьми умовне покарання. Влада повинна вжити значних заходів з тим, щоб гарантувати, що злочинців притягнуто до відповідальності та відбувають покарання у вигляді позбавлення волі.

Українська влада повинна вдосконалити свою діяльність щодо протидії торгівлі людьми і в інших галузях. Корупція є широко розповсюдженою в Україні, і можлива причетність державних службовців до торгівлі людьми викликає занепокоєння. Держава повинна вжити заходів щодо ведення активного розслідування природи та ступеня такої співучасті, та притягти до відповідальності осіб, що підозрюються у сприянні злочинам, пов'язаним з торгівлею людьми. Затвердження у березні 2007 року Національної програми протидії торгівлі людьми, яка вперше включає положення про фінансування заходів в цій галузі, є позитивним кроком, хоча для того, щоб ця програма була ефективною, потрібно набагато більше коштів. Зокрема, держава повинна вдосконалити свої зусилля щодо допомоги потерпілим від торгівлі людьми шляхом збільшення обсягів фінансування громадських організацій, які надають потерпілим всебічний захист та реабілітаційні послуги. Крім того, влада повинна стимулювати надання потерпілим допомоги протягом кримінального процесу шляхом забезпечення дотримання їх прав у суді, та надання роз'яснень судам щодо розгляду справ по торгівлі людьми.

Притягнення до відповідальності

У 2006 році українська влада не продемонструвала достатнього прогресу у притягненні винних до відповідальності та їх покаранні. Відповідно до статті 149 Кримінального кодексу України всі форми торгівлі людьми заборонено, а покарання за них є достатньо суворим і відповідає покаранням за інші тяжкі злочини. Цього року правоохоронці закінчили розслідування 101 кримінальної справи, та арештували 66 людей за звинуваченням у торгівлі людьми. У 2006 році було винесено вирoki стосовно 111 торгівців, 86 з яких не оскаржували свій вирок. Тим не менше, з 86 засуджених 47 торгівців людьми отримали умовне покарання на відміну від позбавлення волі. Більшість інших отримали покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 2 до 8 років, майно 18-ти осіб було конфісковано. Президент та Прем'єр-міністр України публічно визнали, що корупція є основною проблемою для України. Щодо можливих випадків причетності до торгівлі людьми таких категорій державних службовців, як прикордонники та посадові особи, відповідальні за видачу ліцензій агенціям з працевлаштування, винних могли не покарати. Україна повинна продемонструвати зусилля щодо ведення активного розслідування та покарання державних службовців, підозрюваних у причетності до торгівлі людьми.

Як частина заходів, спрямованих на імплементацію нещодавніх законодавчих змін щодо торгівлі людьми, Верховний суд України провів серію семінарів для суддів щодо оновленого законодавства, поліція та прокурори також взяли участь у тренінгах. У вересні 2006 року в рамках Департаменту по боротьбі з торгівлею

людьми Міністерство внутрішніх справ створило спеціальний сектор по боротьбі зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми з метою трудової експлуатації, а також для моніторингу суб'єктів підприємницької діяльності, залучених до працевлаштування українців за кордоном; у ньому працюють 68 осіб по всій країні. Однак, за період з вересня 2006 по січень 2007 було порушено лише чотири кримінальні справи щодо торгівлі людьми з метою трудової експлуатації, та небагато агенцій з працевлаштування, причетних до торгівлі людьми, були позбавлені своїх ліцензій.

Захист

Протягом звітного періоду Україна не продемонструвала активізації зусиль щодо захисту потерпілих від торгівлі людьми, хоча продовжувала співпрацювати з громадськими організаціями, які фінансуються з-за кордону, щодо надання потерпілим допомоги. Держава напряму не фінансує притулки, надання медичної чи психологічної допомоги, або репатріацію потерпілих, хоча надала деяким притулкам певну матеріально-технічну допомогу та знижки на орендну плату. Влада не показала продемонструвала виконання системних процедур щодо ідентифікації потерпілих та їх спрямування до служб, які надають допомогу. Цього року українські посольства активно допомагали у поверненні 272 своїх громадян та спрямовували їх до реінтеграційних центрів, керованих громадськими організаціями. В Україні потерпілих не притягають до відповідальності за незаконні дії, прямо пов'язані з тим, що вони стали жертвами торгівлі людьми. Проте, права потерпілих часто не поважалися, адже деякі судді та прокурори демонстрували неспівчутливе, недоброзичливе та глузливе ставлення до потерпілих. Українське законодавство не передбачає надання іноземцям-жертвам торгівлі людьми правових альтернатив їхньому поверненню до країн, де вони можуть бути піддані покаранню або де їх можуть спіткати труднощі.

Запобігання

Протягом звітного періоду держава досягла певних успіхів щодо запобігання торгівлі людьми. У 2006 році прикордонники закрили 9 каналів торгівлі людьми, попередили вивезення 43 жінок та затримали 29 торгівців людьми. Прикордонники відповідають за ідентифікацію потенційних потерпілих від торгівлі людьми серед осіб, які перетинають кордон. Однак, це не було надто ефективним через брак часу для проведення співбесід та обмаль тренінгів для прикордонників щодо виявлення можливих жертв. Хабарництво та корупція продовжували сприяти нелегальній міграції. Високі посадовці, включаючи міністрів внутрішніх справ та у справах сім'ї, молоді та спорту приймали участь у заходах, присвячених підвищенню обізнаності щодо проблеми торгівлі людьми. Держава забезпечувала надання професійних консультацій та розміщення безкоштовної соціальної реклами на радіо та телебаченні, працівники Державної служби зайнятості надавали абонентам національної гарячої лінії з попередження торгівлі людьми інформацію про легальне працевлаштування за кордоном.

[Сторінка Доповіді про торгівлю людьми на веб-сайті Держдепартаменту США](#)

[Доповідь про торгівлю людьми за 2007 рік \(Лист державного секретаря США Кондолізи Райс; витяг із вступу; зусилля уряду США у боротьбі з торгівлею людьми\) \(рос\)](#)